

'Met een schaamluis maak je mij erg blij'

Op 5 juni 1995 vliegt een mannetje-eend zich dood tegen het raam van het Natuurhistorisch Museum in Rotterdam. Conservator Kees Moeliker is er vervolgens getuige van hoe de eend wordt verkracht door een soortgenoot. Met de eerste wetenschappelijke publicatie over homoseksuele necrofilie bij de wilde eend won hij de Ig Nobelprijs. In februari verscheen zijn boek *De eendenman, Over homoseksuele necrofilie en ander opmerkelijk diergedrag*.

Was opvallend wetenschappelijk onderzoek verrichten altijd al uw droom of bent u er op een andere manier ingerold? Ik las dat u een tijdje als slager heeft gewerkt.

'Ja, maar dat was een bijbaantje. Mijn interesse in de biologie en de wetenschap was altijd al aanwezig en ik heb dan ook naar deze loopbaan toegewerkt. Door mijn bijbaantje als slager heb ik wel veel over de anatomie van dieren geleerd. Mijn fascinatie voor vogels is overigens per toeval ontstaan. Het kwam vooral door het feit dat ik als klein jongetje betoverd raakte door de koolmees die altijd aan het zakje met vogelvoer in onze tuin hing. Dankzij mijn nieuwsgierigheid besloot ik hem eens in een boekje op

te zoeken. Daarnaast was mijn buurman bioloog en hij heeft mij een stevige duw richting de natuurhistorie gegeven.'

Waar bent u momenteel mee bezig?

'Ik ben momenteel bezig om een paar Oost-Indonesische vleermuizen te beschrijven en van een wetenschappelijke naam te voorzien. Tot nu toe heb ik dat bij één andere vleermuis mogen doen en die is in onze collectie terug te vinden. Het is bij nieuw ontdekte diersoorten van belang dat ze een officiële, wetenschappelijke naam krijgen. Als beschrijver van de nieuwe soort mag je deze zelf verzinnen. Daarbij is het *not done* om hem naar jezelf te vernoemen. Geliefden worden wel heel vaak in de soortnaam vermeld. Bepaalde kenmerken van het dier zoals kleur of de plaats waar ze leven, komen ook vaak in de naam terecht, in potjeslatijn overigens.'

U heeft een vrij belangrijke onderscheiding ontvangen. Denkt u dat u de Ig Nobelprijs ooit zal overtreffen?

'Nee, op dat gebied niet, want die prijs is toch wel het hoogst haalbare. Ik ben momenteel conservator van het Natuurhistorisch Museum te Rotterdam en dat vind ik gewoon leuk. In het museum zet ik bijvoorbeeld tentoonstellingen op en ik houd de collectie bij. Hiernaast voer ik onderzoek

uit en zo hoop ik mijn steentje bij te dragen aan de wetenschap.'

U was te gast bij De Wereld Draait Door. Merkt u veel van de publiciteit die zo'n programma kan opwekken?

'Ja, er kijken natuurlijk heel wat mensen naar DWDD en dat heeft de verkoop van mijn boek zeker goed gedaan. Men vroeg bovendien of de opgezette dieren die een rol spelen in *De eendenman* ook te zien zijn. Daarom hebben we snel een kleine tentoonstelling samengesteld. Rotterdammers hebben natuurhistorie sowieso hoog in het vaandel staan en daar ben ik wel blij om. Als iemand iets opmerkelijks ziet of vindt, meldt diegene het meestal vrij snel.'

Heeft u nog verzoekjes voor onze lezers, zoals uw eerdere vraag naar schaamluis?

'Dat geldt nog steeds. Een Rotterdamse schaamluis ontbreekt nog altijd in de collectie van het Natuurhistorisch Museum Rotterdam. Dus als je nog iemand kent in je omgeving die er last van heeft, zou je mij er erg blij mee kunnen maken. Ik ben met name geïnteresseerd in de schaamluizen die zich in de wimpers bevinden. Deze komen steeds meer voor. Hoe ze in de wimpers terecht komen, is nog onbekend.' ■